

- 4) Česká republika, Spolková republika Německo, Řecká republika, Francouzská republika, Litevská republika, Maďarsko, Nizozemské království, Polská republika, Finská republika a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 45, 15. 2. 2014.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 28. července 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Hamburg – Německo) – Masterrind GmbH v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Věc C-469/14) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Zemědělství — Nařízení (ES) č. 1/2005 — Ochrana zvířat během přepravy — Dlouhotrvající cesty — Příloha I kapitola V bod 1.4 písm. d) — Délka trvání cesty a doba odpočinku zvířat při přepravě — Přeprava skotu — Pojem ‚odpočinek v délce nejméně jedné hodiny‘ — Možnost několika přestávek při přepravě — Článek 22 — Prodloužení při přepravě — Nařízení (ES) č. 1234/2007 a (EU) č. 817/2010 — Vývozní náhrady — Požadavky v souvislosti s řádným zacházením se živým skotem během přepravy — Nařízení č. 817/2010 — Článek 2 odst. 2 až 4 — Úřední veterinární lékař v místě výjezdu — Zpráva a poznámka na dokladu, který potvrzuje, že zboží opustilo celní území Unie, která se týká splnění nebo nesplnění použitelných ustanovení nařízení č. 1/2005 — Neuspokojivý výsledek provedených kontrol — Článek 5 odst. 1 písm. c) — Závazná nebo nezávazná povaha výše uvedené poznámky ve vztahu k příslušnému vnitrostátnímu orgánu pro výplatu vývozních náhrad“

(2016/C 350/03)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Masterrind GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Výrok

- 1) Ustanovení přílohy I kapitoly V bodu 1.4 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/EHS a nařízení (ES) č. 1255/97 musí být vykládáno v tom smyslu, že v rámci silniční přepravy předmětného druhu zvířat, tj. zejména skotu s výjimkou telat, může doba odpočinku mezi dvěma dobami přesunu v zásadě překročit jednu hodinu. Pokud však tato délka trvání přestávků překročí jednu hodinu, nesmí být taková, aby za konkrétních podmínek, za nichž probíhá tento odpočinek a celá přeprava, mohla přepravovaným zvířatům přivodit zranění nebo zbytečné utrpení. Kromě toho délky trvání cesty a dob odpočinku celkem, jak jsou stanoveny v bodě 1.4 písm. d) této kapitoly, nesmí přesáhnout 29 hodin, s výhradou možnosti jejich prodloužení o dvě hodiny v zájmu zvířat podle bodu 1.8 uvedené kapitoly, a aniž je dotčeno použití ustanovení článku 22 uvedeného nařízení v případě nepředvídatelných okolností. Dále platí, že doby přesunu, z nichž každá může činit maximálně 14 hodin, mohou zahrnovat jednu či více fází přestávek. Tyto fáze přestávek musí být připočítány k fázím přesunu za účelem výpočtu celkové délky doby přesunu v maximálním rozsahu 14 hodin, jejíž součástí jsou tyto fáze přestávků.

- 2) Nařízení Komise (EU) č. 817/2010 ze dne 16. září 2010, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o požadavky na poskytování vývozních náhrad v souvislosti s řádným zacházením se živým skotem během přepravy, musí být vykládáno v tom smyslu, že příslušný orgán pro výplatu vývozních náhrad není vázán poznámkou, kterou úřední veterinární lékař v místě výjezdu uvedl na doklad, který potvrzuje, že dotčená zvířata opustila celní území Evropské unie, v níž se uvádí, že v případě některých nebo všech z těchto zvířat nebyla během přepravy dodržena použitelná ustanovení nařízení č. 1/2005.

(¹) Úř. věst. C 16, 19.1.2015.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 28. července 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle – Belgique) – Ordre des barreaux francophones et germanophone a další, Jimmy Tessens a další, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des avocats du barreau d'Arlon a další v. Conseil des ministres

(Věc C-543/14) (¹)

„DPH — Směrnice 2006/112/ES — Platnost a výklad směrnice — Poskytování služeb advokáty — Povinnost k DPH — Právo na účinný prostředek nápravy — Rovnost zbraní — Právní pomoc“

(2016/C 350/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ordre des barreaux francophones et germanophone e.a., Jimmy Tessens a další, Orde van Vlaamse Balies, Ordre des avocats du barreau d'Arlon a další

Žalovaná: Conseil des ministres

za přítomnosti: Association Syndicale des Magistrats ASBL, Conseil des barreaux européens

Výrok

- 1) Přezkum čl. 1 odst. 2 a čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty z hlediska práva na účinnou právní ochranu a zásady rovnosti zbraní zaručených článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie neodhalil nic, čím by mohla být dotčena jejich platnost v rozsahu, v němž tato ustanovení ukládají daň z přidané hodnoty na služby poskytované advokáty procesním subjektům, které nemají nárok na právní pomoc v rámci vnitrostátního režimu právní pomoci.
- 2) Článku 9 odst. 4 a 5 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, podepsané dne 25. června 1998 v Aarhusu, se nelze dovolávat za účelem posouzení platnosti čl. 1 odst. 2 a čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/112.
- 3) Článek 132 odst. 1 písm. g) směrnice 2006/112 musí být vykládán v tom smyslu, že služby poskytované advokáty procesním subjektům, které mají nárok na právní pomoc na základě takového vnitrostátního režimu právní pomoci, jako je režim dotčený ve věci v původním řízení, nejsou osvobozeni od daně z přidané hodnoty.

(¹) Úř. věst. C, 9. 2. 2015.